

Udlandsdanser i en coronatid

Livs blogindlæg 22. april

En ny arbejdsdag i coronavirussets tegn er begyndt. Jeg forsøger at danne mig et overblik over dagens virtuelle møder fra hjemmekontoret, mens det igen slår mig, hvor stille og øde kvarteret ligger hen. I det næste øjeblik lyder min fireårige søns insisterende stemme. Han har brug for hjælp til drilske skoleopgaver. Siden coronavirusset holdt sit indtog her i Luxembourg, er telearbejde og hjemmeundervisning blevet en uomgængelig del af vores tilværelse. Hver dag byder på nye udfordringer, når arbejdsliv og familieliv flyder sammen. Evne til fleksibilitet og omstilling er nødvendig, når begge forældre er hårdt presset på grund af arbejdet, samtidig med at de også skal agere skolelærere og tage sig af alle de andre nødvendige gøremål i hverdagen. Det er også en tid præget af savn, for alle grænsebomme er nede, og bedsteforældrene befinder sig så langt væk som i Frankrig og Danmark, og der er ikke udsigt til snarligt gensyn. Vi er hurtigt blevet flittige brugere af apps som FaceTime og WhatsApp til at udveksle hilsner, nyheder og fotos samt afholde en virtuel frokost i ny og næ, mens min søn holder postvæsenet beskæftiget, når han sender tegninger til familiemedlemmer. Det bidrager til at holde modet oppe! Der vil være meget at indhente, når vi engang er nået ud på den anden side. Jeg går fortrøstningsfuld i gang med dagens første oversættelsesopgave.

Ibs blogindlæg 14. maj

Endelig! I dag blev det officielt, at Tyskland åbner grænseovergangene for os, der bor i Luxembourg. Coronakrisen og de deraf følgende restriktioner har betydet, at vi i lang tid ikke blot har kunnet tage bilen og køre til Danmark. Det har været svært at være afskåret fra at rejse og dermed fra at se familie og venner derhjemme. Navnlig har det været vanskeligt, fordi min mor stod for at skulle flytte på plejehjem den 1. april – lige på det tidspunkt, hvor covid-19's hærgen var allerværst, og hvor mange samfundsfunktioner var delvist lukket ned. Som held i uheld var vores datter strandet i Danmark – hun bor normalt i Amsterdam – og takket være hendes uvurderlige hjælp kan vi i overmorgen besøge min mor på plejehjemmet og samtidig holde lidt tiltrængt ferie. Jeg har arbejdet hårdt i den seneste tid, da min arbejdsgiver, Europa-Kommissionen, har fremsat mange forslag til at afbøde krisens virkninger i form af retsakter og henstillinger vedrørende hygiejne, værnemidler, grænseåbning, refusion for aflyste rejser, turistrejser i fremtiden osv.